

Effectief en efficiënt, is voor mij winnen

door aoo Rob Jansen sr

In de serie 'toptrainers onder het LO/Sportpersoneel' kwam aoo Sjors Röttger als derde in de rij aan het woord in het artikel 'Werk net zo leuk als hobby'. De gedreven trainer/coach van het militair handbalteam en trainer van het vrouwenhandbalteam van Van de Voort/Quintus uit Kwinsheul (Westland) verhaalde over zijn passie, het handbal. De volgende, die wij opvoeren in onze galerij, is adjudant Roy Calbo. Calbo is momenteel hoofdtrainer van badmintonvereniging Almere. Nog niet zolang geleden verdiende hij zijn sporen als trainer van de nationale jeugd-badmintonselectie, districtstrainer en docent trainersopleidingen bij de Nederlandse Badminton Bond (NBB). Sinds 1 februari 1998 is Calbo full-time met zijn hobby bezig, want via een herplaatsingsregeling, verliet hij op 1 februari de LO/Sportorganisatie. In Nederland staat de zeer extroverte trainer bekend om zijn bij de NBB omstreden trainingmethoden, hetgeen nog al eens conflicten opleverde met de NBB.

In 1971 raakte Roy Calbo verslingerd aan het badminton en dat heeft hem nooit meer losgelaten. Sterker, hij maakte kort geleden van zijn hobby zijn werk. "In dat jaar werd ik als LO/Sportinstructeur geplaatst op de LO/Sportgroep van de

Oranjekazerne en speelde tussen de middag vaak een partijtje tegen mijn collega John da Graça. Deze collega stond als erg sterk te boek, maar ik versloeg hem nooit", diept Calbo gemakkelijk in zijn verleden. "Een andere collega, Martin Wagner van 11e Afdra, vroeg of ik zin had om samen met hem een toelatingstest te doen voor de cursus oefenmeester 3e klasse. Wagner, ha, ha, ha werd afgewezen en ik toegelaten. Dat zat hem niet lekker. Edoch, echt in aanraking met badminton kwam ik op de sportschool in Hooghalen, daarvoor deed ik aan boksen. Ik trainde bij Joop Akkermans en werd in 1971 Nationaal Militair Kampioen in het vedergewicht."

"Via de trainerscursus kwam ik in aanraking met Louis Coene, je weet wel de vader van Eline en Lex Coene bij BC Arnhem (BCA). Bij BCA maakte ik snel furore, want binnen een halfjaar werd ik door de NBB gebeld om assistent bondscoach te worden onder de Deen Steen Söressen. Samen gaven we training aan de Nederlandse selectie, terwijl ik slechts een goed jaar in het bezit van een trainersdiploma was en pas 24 jaar oud. Dat heb ik lang volgehouden, tot 1976 geloof ik".

Nederlandse jeugdselectie

"Tussendoor werd ik door Söressen voorgedragen voor de

Roy Calbo temidden van zijn pupillen.

oefenmeester C cursus, die voor het eerst ging draaien. Dat heb ik geweigerd, omdat collega trainer Jos Hes niet werd toegelaten. Ik heb toen bij Cultuur Recreatie en Maatschappelijkwerk (CRM), waar de sport toen onder viel, een zaak tegen de selectieprocedure aangespannen en gewonnen. Aan de tweede cursus heb ik wel deelgenomen.” “Na 1976 werd ik docent trainersopleidingen en verantwoordelijk voor de Nederlandse jeugdselectie. Daar zat toen Monique Hoogland in en die speelt nu nog in de top. Verder gaf ik training aan de districtselectie van het district Centrum. Daarnaast was ik ook als trainer bij verschillende clubs in dienst geweest. Mijn eerste club was BCA, daarna kwamen GOVA (Arnhem), Arnhemia (Arnhem) en BC Epe aan de beurt. Na mijn verhuizing 1979 naar Amsterdam kwamen daar nog UVO, Haarlem en Zijderveld bij. De laatste twee spelen in de eredivisie.”

“Met de Nederlandse jeugdselecties vertoefde ik vaak in het buitenland. Zo ben ik als coach van Nederland en IJsland naar het WK-junioren naar Jakarta geweest en als manager van de Europese selectie naar Maleisië. Het hoogtepunt voor mij was het behalen van de Europese titel jeugd onder veertien jaar met Judith Meulendijks, Dicky Palyama, Dennis Lens en Lotte Jonathans in 1994. Jonathans pakte toen in totaal drie titels”.

Clubtrainer

“Nu ben ik alleen nog trainer van BV Almere, dat sinds 1992 erg professioneel te werk gaat. De club heeft bijvoorbeeld een eigen badmintonhal. Die heeft vier miljoen gulden gekost en voldoet aan alle internationale eisen. Almere wil naar de nationale top en heeft mij daarvoor als hoofdtrainer ingehuurd. Inmiddels zijn we al tweemaal gepromoveerd en spelen nu in de derde divisie. Onder mijn verantwoordelijkheid werken nog twaalf trainers bij deze vereniging. Het zwaartepunt ligt echter bij de jeugdafdeling. Ik ben aan het bouwen aan een (dream)team voor de toekomst, waarmee ik de sprong naar de nationale top wil maken. Let wel, alleen met spelers en speelsters uit eigen gelederen. Met nadruk zeg ik, dat dat mijn keuze is. Dat lukt, want inmiddels heb ik al aardig wat jeugdkampioenen van Nederland afgeleverd. De gemeente Almere ziet dat ook wel zitten, want het stimuleert en subsidieert de topsport. Binnen afzienbare tijd halen we de eredivisie of misschien heet het dan wel de topliga”.

Syllabus

“Ik heb het reuze naar mijn zin in deze job, die ruil ik niet in voor het trainerschap van een eredivisie club. Daar ben ik overigens wel voor gevraagd. In Almere kan ik mijn eigen visie gestalte geven en je zult het geloven of niet, ik heb daar al een syllabus voor ontwikkeld. Daarin wordt een rode draad aangegeven voor heel de vereniging. Ook heb ik een interne trainersopleiding gestart, die aansluit op de huidige bondstrainerscursus. Daarnaast geef ik aan vier badmintonners uit de top van Nederland nog individuele training, dat mag ik met toestemming van BV Almere in hun hal doen”.

Visie

De zeer extroverte trainer lag nog wel eens overhoop met de NBB. “Ik zeg wat ik denk, velen hebben dat van mij gepikt.

Het zal wel gebeurd zijn door de manier waarop ik iets zeg, maar toch leverde dit nog als eens problemen op in de bond met de bondstrainers. Ik heb een eigen visie op het spelletje en die strookt niet met die van mijn collega's. In het huidige badminton wordt naar mijn mening de nadruk te veel gelegd op de fysieke aspecten. Mijn insteek ligt op het gebied van de vaardigheden. Ik vind, dat als je meer vaardigheden uit een bepaalde positie kunt uitvoeren, dat je minder voorspelbaar bent. Daar heb je andere technieken voor nodig. Die andere technieken ontwikkel ik door veel videobanden te analyseren, toernooien te bezoeken en trainingsstages in Indonesië te bezoeken. Zelf heb ik tegenwoordig een digitale videocamera. Daarna ga ik de technieken zelf uitproberen.” Calbo veert uit zijn stoel overeind en probeert voor mij visueel te maken, hetgeen zijn bedoeling is. “Veel schijnaanvallen, maar wel effectief en efficiënt. Vrij door mij vertaald betekent dat: winnen. Mooie slagen horen thuis in circus Boltini, bij mij moet iedere klap raak zijn”, zegt Roy Calbo, die vroeger zelf zijn tegenstanders en medespeler met fraaie, doch vaak niet effectieve hoogstandjes, tot wanhoop bracht. “Ik was vroeger te speels, gelukkig ben ik nu een ervaring rijker en daar profiteren mijn leerlingen van.”

Structuur

“Verder staat de structuur van de NBB mij niet aan. Zit een speler of speelster in de districtselectie, dan moet zij die trainingen volgen, maar ook aan de steunpuntrainingen deelnemen. Tweemaal in de week trainen ze dus bij een ander. Lever ik goed werk af, dan word ik eigenlijk gestraft, want dan kan ik minder met ze trainen. Ze moeten ook nog naar school en zo. BV Almere heeft niet zo lang geleden alle kinderen uit de districtselectie teruggetrokken. Het hele district zat meteen op zijn kont. Gelukkig zijn we weer tot elkaar gekomen. Nu traint die selectie bij ons in de hal, met een andere trainer, maar ik kan wel zien wat er gebeurt”.

Geen vetpot

Sinds enkele weken heeft Roy Calbo de LO/Sportorganisatie verlaten. “Ik heb van mijn hobby mijn beroep gemaakt. Via een herplaatsingsregeling ben ik uitgestapt. Eigenlijk was het badminton en mijn baan als C-LO/Sportgroep van de Kol Palmkazerne niet meer te combineren. Ik heb de keus gemaakt om van de overtolligheid in de LO/Sportorganisatie gebruik te maken. Maar dat is geen vetpot hoor. Tot 31 december 1998 krijg ik mijn salaris gewoon uitbetaald, maar in die tijd moet ik mijn inkomen opvoeren tot een door bureau herplaatsing vastgesteld bedrag. Dat moet lukken, anders kan ik nog een jaar verlenging krijgen, want deze regeling duurt maximaal twee jaar. Dat lukt, ik kom niet meer terug, dat is voor mij een klare zaak”, laat hij tot besluit duidelijk weten.